

РЕШЕНИЕ

№ 23707

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7623** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи - Отдел „Пътна полиция“, чрез юрисконсулт-пълномощник, срещу решение № 2915 от 20.06.2024 г. по НАХД № 3731/2024г. по описа на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 24-4332-001675/05.02.2024 г., издадено от касатора, с което на Д. В. Б., на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост – касационни

основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Твърди се, че административното нарушение е индивидуализирано правилно и не е било ограничено правото на защита на лицето санкционирано с НП. В тази връзка не се споделя извода на въззивния съд, че в съставения АУАН и издаденото НП са допуснати съществени процесуални нарушения, относно изискването да бъде направено ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение. Иска от съда въззивното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от ответника по касация адвокатския хонорар.

В съдебно заседание касаторът, началник сектор в СДВР – отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът по касация - редовно призован, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК писмени и гласни доказателства и Софийският районен съд е установил следното: На 07.07.2023 г., около 12:35 часа, в [населено място] по [улица]до № 4, с посока на движение от [улица]към бул. „Р.“, е засечена скорост на лек автомобил „А.“, модел А4, с рег. [рег.номер на МПС] , от 91 км/ч. /след приспаднал толеранс от 3 % в полза на водача/, при ограничение 50 км./ч., за населено място - превишаването на скоростта е с 41 км./ч. Нарушението е заснето с АТСС TFR1-M с № 567. Проверяващите от ОПП – СДВР извършили преценка за това, че нарушението е извършено в условията на системност в едногодишен срок от връчване на електронни фишове: Серия К № 7233809, влязъл в сила от 27.04.2023 г. и

Серия К № 7098706, влязъл в сила на 27.03.2023 г.

За така установеното е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на Д. Б., доколкото е счетено/посочено, че соченият автомобил е управляван от водач, когото собственикът не посочва (самият собственик не се индивидуализира по никакъв начин в акта), като жалбоподателят отказал да подпише декларация по чл. 188 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН, при цитиране на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП на Д. Б. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца.

Според мотивите на въззивния съд, АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма. Спазен е установеният ред и сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН за тяхното издаване. За да отменени НП, въззивният съд е прел, че при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, а именно – нарушена е нормата на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН (респ. на чл. 42, ал. 1 т. 4 от ЗАНН) - липсва описание на нарушението, доколкото: писмено не се визира, с колко км/ч. е превишена скоростта; липсва идентитет между отразеното в АУАН и НП, като не е изяснен и въпросът за авторството на нарушението. В решението е мотивирано, че допуснатата непълнота и неяснота грубо накърнява правото на защита на жалбоподателя, доколкото същият е поставен в невъзможност да разбере административното обвинение, респективно да упражни адекватно правото си на защита срещу.

Касационната инстанция не споделя мотивите на СРС, че в НП не е посочена стойността на конкретното превишаване на скоростта, тъй изрично е отбелязано: наказуемо превишение 41 км/ч.

В останалата част изводите на районния съд са правилни, а именно че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на административнонаказаното лице и обуславящи отмяна на процесното НП.

В случая липсва съответствие между описанието на нарушението в двата акта (АУАН

и НП). В АУАН е видно посочването „управляваният от водач, когото собственикът не посочва“, без изобщо да се индивидуализира, кой е собственикът, докато в НП се чете: „управляваният от водач, когото собственикът не посочва“ като по - нататък е допълнено „ползвател Д. В. Б.“ /т.е. не като собственик/. Същевременно в НП е отразено, че Б. отказва да подпише декларация по чл. 188 от ЗДвП и не посочва от кого е управлявано МПС-то, но не е конкретизирано в какво качество е отказал да попълни декларацията – на собственик или на ползвател. По преписката липсва да е приложена извадка от картата, удостоверяваща собствениците на автомобила. В производствата по ЗАНН нарушението следва да е доказано и описано, така, че да не създава погрешна и неясна представа, поради което са правилни мотивите на СРС за неяснота в описанието НП. Изискването за обосноваване на НП е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и правно защитените интереси на гражданите и организациите - страни в административнонаказателното производство. С излагането на мотиви се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административнонаказващият орган е пристъпил към налагане на конкретно административно наказание. Това подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата срещу такива актове. Не на последно място, наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола върху законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред съда. Значението на изискването за мотиви, според ЗАНН, е такова, че тяхното неизлагане към НП съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта.

Предвид на гореизложеното, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 2915/20.06.2024 г. по НАХД № 3731/2024Г. по описа на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.